

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/130/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611214640
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7611214640.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v právnej veci žalobcu Z. K. B., B..T..Y., B. B. M. A., Ú. X, J.: XX XXX XXX, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, proti žalovanej P. K., N. X. P. XXXX, N. A. K., V. X, zastúpenej opatrovníčkou M. M., B. C. Y. B. Spišská Nová Ves, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej D. N. Y. Y. B. S., B. B. M. W., M. XX, J.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 482,15 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.februára 2012 č.k. 5C/3/2010-68 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 16.februára 2012 č.k. 5C/3/2012-68 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 482,15 € spolu s úrokom z omeškania 13 % ročne zo sumy 443,07 € od 9.decembra 2006 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o zamietnutí žaloby odôvodnil tým, že právo žalobcu bolo premlčané a opatrovníčka žalovanej vzniesla námietku premlčania práva, ktorá mala za následok zánik nároku žalobcu a tak súdu neostala iná možnosť, len žalobu v celom rozsahu zamietnuť (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Výrok o trovách konania odôvodnil súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Účastníkom trovy konania nepriznal, lebo žalovaná aj keď mala úspech v konaní cestou opatrovníčky tieto nežiadala priznať. Trovy neboli priznané ani vedľajšiemu účastníkovi, lebo opatrovníčka žalovanej nepovažovala vstup vedľajšieho účastníka do konania za potrebný.

Proti výroku rozsudku o trovách konania podal vedľajší účastník v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že „žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 181,56 € na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní“. Uviedol, že na pojednávaní dňa 16.februára 2012 opatrovníčka žalovanej po „oboznámení sa“ s podaním vedľajšieho účastníka vzniesla námietku premlčania práva. Neskôr na výzvu súdu sa vyjadrila, že nepovažovala vstup vedľajšieho účastníka do konania za potrebný, lebo ona by dostatočne „hájila“ práva žalovanej. Vedľajší účastník poznamenal, že je otáznne, či by sama opatrovníčka takúto námietku premlčania ako účinnú obranu voči žalobe vzniesla. Vedľajší účastník, ktorý je neziskovým združením zloženým prevažne z laikov a ľudí, ktorí boli poškodení konaním dodávateľov a najmä nebankových subjektov, môže zo svojich skúseností potvrdiť, že žalobca

plošne uplatňuje trovy a súdy paradoxne platobnými rozkazmi nezákonne uplatňované trovy priznávajú. Súd nepriznal trovy úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktorý účinne bránil žalovanú a v dôsledku jeho obrany bola táto úspešná, pretože v odôvodnení argumentoval, že „opatrovníčka žalovanej nepovažovala vstup vedľajšieho účastníka do konania za potrebný“. Túto argumentáciu opatrovníčky považoval vedľajší účastník za nenáležitú, lebo otázka rozhodnutia o trovách konania nezáleží od úvahy opatrovníčky, ale od zákonných predpokladov pre priznanie či nepriznanie trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi je nepochopiteľné vyjadrenie opatrovníčky a najmä motivácia k takémuto vyjadreniu, lebo vedľajší účastník podporoval subjekt, ktorému ona bola ustanovená za opatrovníčku a poskytol mu aj náležitú právnu argumentáciu. Zo skúseností vedľajšieho účastníka možno konštatovať, že v prevažnej väčšine prípadov opatrovníci vystupujú v konaniach len formalisticky a pasívne, nevznášajú námietky premlčania, ani žiadnym spôsobom právne neargumentujú a len minimálne „obraňujú“ práva účastníkov konania. Práve preto je vedľajší účastník právne zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zastupovanie realizovať. Aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekálnych obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ex offio, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní práva, prípadne mu dávať návody k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom. Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť. Konštatoval, že súd pri rozhodovaní o trovách konania správne citoval § 142 ods. 1 O.s.p., ale nenáležite aplikoval citovanú právnu normu. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z., ktoré vyčíslil v sume 181,56 €. Poznámene, že samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je, medzi účastníkmi sporná, napriek tomu vedľajší účastník si dovoľuje poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9.júna 2010 sp.zn. 5Cdo/71/2010, ako aj na komentár k Občianskemu súdnemu poriadku autorov Števcík/Ficová a kolektív 1.diel, 2.vydanie, Praha C.H.BECK 2012, strana 331, prípadne Drápal/Bureš a kolektív Občianský súdny rád I. Velké Komentáře, 1.vydání C.H.BECK 2009, strana 607.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací na základe podaného odvolania prejednal vec v medziach, v ktorých sa vedľajší účastník domáhal preskúmania rozhodnutia podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Vedľajší účastník podal odvolanie len proti výroku o trovách konania a tak právoplatnosť výroku rozsudku, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá nebol odvolaním vedľajšieho účastníka dotknutý (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal len výrok o trovách konania.

Z obsahu spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves zn. 5C/3/2012 vyplýva, že žalobou zo dňa 7.9.2011, (ktorá bola doručená súdu 28.9.2011) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 482,15 € s úrokom z omeškania 13 % ročne zo sumy 443,07 € od 9.decembra 2006 až do zaplatenia.

Na pojednávaní dňa 16.2.2012 opatrovníčka žalovanej vzniesla námietku premlčania práva a súd po zistení, že právo žalobcu je premlčané (a teda že došlo k zániku nároku žalobcu), žalobu žalobcu zamietol.

Odvolací súd poznamenáva, že subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania je dlžník, alebo jeho právny nástupca, respektíve aj jeho právny zástupca, a taktiež aj opatrovník dlžníka (žalovanej).

V spisovom elaboráte sa nachádza aj podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal aj na to, že právo žalobcu je premlčané.

Na pojednávaní, na ktorom sa zástupca vedľajšieho účastníka nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil dňa 7.2.2012, ale opatrovníčka žalovanej uviedla, že nepovažovala za potrebné, aby do konania vstúpil aj vedľajší účastník, lebo ona sama bola schopná dostatočne hájiť práva žalovanej.

Potom čo opatrovníčka žalovanej na pojednávaní vzniesla námietku premlčania práva žalobcu, a súd po zistení, že táto námietka premlčania je opodstatnená, žalobu žalobcu zamietol. Žalovaná ako úspešná účastníčka v konaní mala právo na náhradu trov konania. Opatrovníčka žalovanej nežiadala priznať právo na náhradu trov konania. Správne súd prvého stupňa postupoval, keď nepriznal účastníkom náhradu trov konania, t.j. žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolačný súd sa prikláňa k názoru súdu prvého stupňa, že potom čo žalovaná nežiadala priznať náhradu trov konania, tieto neboli priznané ani vedľajšiemu účastníkovi, lebo opatrovníčka žalovanej nepovažovala vstup vedľajšieho účastníka do konania za potrebný, a účelný.

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. Aj v tomto prípade platí, že združenie na ochranu spotrebiteľa založené alebo zriadené na ochranu spotrebiteľa podľa zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, sa môže stať vedľajším účastníkom, ak sa nerozhodlo na základe návrhu o neprípustení takéhoto vedľajšieho účastníka do konania na návrh hlavného účastníka, t.j. žalovaného, (resp. na návrh žalobcu). Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že inštitút vedľajšieho účastníka neslúži len na ochranu záujmov tretích osôb (vedľajšieho účastníka), ale aj na ochranu záujmov hlavného účastníka konania.

Nepatričné sú úvahy vedľajšieho účastníka o tom aké sú jeho skúsenosti s inými opatrovníkmi v konaní, t.j. že sú pasívni, neznalí práva a podobne, lebo v predmetnej veci bola opatrovníčka náležite pripravená, a príkladne zastupovala žalovanú na pojednávaní.

To že vedľajší účastník v podaní poukazoval aj na časový aspekt uplatneného nároku a spomínal aj to, že právo žalobcu je premlčané nie je dôvodom, pre ktorý by mal súd priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, lebo jeho vstup do konania opatrovníčka nepovažovala za potrebný, a teda v konečnom dôsledku za účelný.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa ohľadom trov konania, s ktorými sa odvolací súd v podstate stotožňuje, odvolací súd v napadnutej časti rozsudok, t.j. vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník nebol úspešný v odvolacom konaní, a tak mu náhradu trov nepatrí. Ostatným účastníkom trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto uznesenie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.